

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam (hierna: de rechtbank), van 16 oktober 2008 in zaak nr.
07/31200 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de staatssecretaris.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 maart 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van de vreemdeling om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd buiten behandeling gesteld.

Bij besluit van 11 juli 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 november 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de eerste grief is aangevoerd, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, met dat oordeel volstaan.

2.2. De in de derde grief opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 17 maart 2010 in zaak nr. 200505721/1/V3-A; www.raadvanstate.nl) beantwoord. Uit de overwegingen van die uitspraak, waarbij de Afdeling blijft en waaraan de grief niet afdoet, vloeit voort dat de grief niet kan leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.3. In de tweede grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het besluit van 11 juli 2007 een deugdelijke motivering ontbeert, omdat hij de situatie van de vreemdeling niet heeft getoetst aan besluit nr. 1/80 van de Associatieraad van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Republiek Turkije (hierna: besluit nr. 1/80).

Daartoe betoogt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat hij niet gehouden is ambtshalve te onderzoeken of er redenen bestaan om besluit nr. 1/80 van toepassing te achten op de persoonlijke situatie van de vreemdeling, omdat de vreemdeling gedurende de bestuurlijke besluitvorming

nimmer uitdrukkelijk een beroep heeft gedaan op de rechten en plichten die voortvloeien uit besluit nr. 1/80 en de procedure zelf geen aanknopingspunten voor een zodanig onderzoek biedt.

2.3.1. Bij de beoordeling van een door een vreemdeling ingediende aanvraag stelt de staatssecretaris op grond van de toepasselijke wet- en regelgeving vast of voor de behandeling van die aanvraag leges verschuldigd zijn en, indien dat het geval is, hoeveel deze bedragen. Uit de voormelde uitspraak van de Afdeling volgt dat het bepaalde in artikel 13 van besluit nr. 1/80 daarbij van belang kan zijn.

Nu de staatssecretaris er in dit geval van op de hoogte was dat de vreemdeling de Turkse nationaliteit heeft en haar gegevens, gelet op de haar in 1996 verstrekte en nadien meermalen verlengde verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, ook overigens bij hem bekend waren, bestonden er voor de staatssecretaris aanknopingspunten om te onderzoeken of besluit nr. 1/80 op de vreemdeling van toepassing was. Dat de vreemdeling zich eerst in beroep uitdrukkelijk op besluit nr. 1/80 heeft beroepen, doet daaraan niet af, aangezien het in beginsel aan de staatssecretaris is om naar aanleiding van de door de vreemdeling bij haar aanvraag en in bezwaar verstrekte gegevens te beoordelen welke wet- en regelgeving op haar van toepassing is.

De rechtbank heeft derhalve terecht overwogen dat het besluit van 11 juli 2007 een deugdelijke motivering ontbeert, omdat de staatssecretaris de situatie van de vreemdeling niet heeft getoetst aan besluit nr. 1/80.

De grief faalt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. De minister van Justitie dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E. van Laar, ambtenaar van Staat.

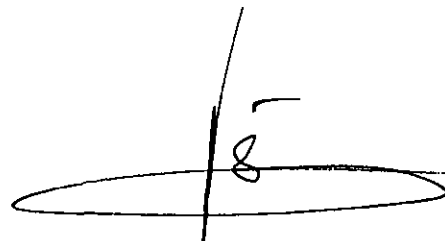
w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

w.g. Van Laar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 april 2010

551.
Verzonden: 22 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
 enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken
 voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
 jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 07/31200 en AWB 07/31202

V-nr.:

inzake: geboren op van Turkse nationaliteit, wonende te
 eiseres/verzoekster, hierna te noemen eiseres.
 gemachtigde: mr. F. Arslan, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen: de staatssecretaris van Justitie, verweerder,
 gemachtigde: mr. H.A.G. Koppert, ambtenaar bij de Immigratie- en
 Naturalisatiedienst van het ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 21 maart 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 9 januari 2006 tot verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot buiten behandeling gesteld' wegens het niet betalen van de verschuldigde leges.

2. Het daartegen ingestelde bezwaar is bij besluit van 11 juli 2007 (kennelijk) ongegrond verklaard. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiseres na bekendmaking van het besluit niet meer rechtmatig in Nederland verblijft en dat eiseres Nederland uit eigen beweging binnen 24 uur moet verlaten.

3. Op 6 augustus 2007 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiseres ontvangen. Volgens het besluit schort het beroep de rechtsgevolgen niet op. Bij brief van 6 augustus 2007 is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist.

4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 29 september 2008. Eiseres is daar vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

5. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

1. Verweerder stelt zich blijkens het bestreden besluit op het standpunt dat de aanvraag van eiseres op goede gronden buiten behandeling is gesteld. Niet gebleken is dat eiseres de voor de indiening van de aanvraag verschuldigde leges heeft voldaan. Op 12 januari 2006 is eiseres middels een acceptgiro, verzonden naar in de gelegenheid gesteld om binnen vier weken het

AWB 07/31200 en AWB 07/31202 inzake

2

verschuldigde bedrag te voldoen. Op 9 februari 2006 is eiseres middels een aanmaning in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken alsnog het bedrag over te maken. Op 23 februari 2006 is deze termijn verlopen. De door eiser aangevoerde omstandigheid, dat de Sociale Dienst de acceptgiro's zou betalen maar dit niet heeft gedaan, is een omstandigheid die in de risicosfeer van eiseres ligt.

Tot slot, in reactie op de daags voor de zitting ingediende beroepsgrond van eiseres, stelt verweerder primair dat een dergelijke late indiening in strijd is met de goede procesorde. Deze beroepsgrond dient dan ook buiten beschouwing gelaten te worden. Subsidiar stelt verweerder dat het door hem gehanteerde legesbedrag niet strijdig is met artikel 13 van het Besluit 1/80 van de Associatierraad EEG/Turkije (Besluit 1/80). De leges zijn niet te beschouwen als een (nieuwe) inhoudelijke beperking in de zin van het Besluit 1/80.

2. De rechtbank begrijpt de beroepsgronden van eiseres, mede gezien de ter zitting gegeven toelichting, als volgt.

Ten eerste stelt eiseres, eerst ter zitting, dat de aanvraag ten onrechte buiten behandeling is gesteld, nu zij het volledige bedrag voordat het primaire besluit is genomen heeft betaald.

Ten tweede is eiseres van mening dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met de bijzondere omstandigheden van het geval, zodat onzorgvuldig is gehandeld en het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd. Hiertoe heeft eiseres drie gronden aangevoerd. Verweerder had allereerst eiseres gelegenheid tot herstel van het verzuim moeten bieden alvorens over te gaan tot de buiten behandeling stelling van de aanvraag. De leges zijn voorts buiten de schuld van eiseres niet (tijdig) betaald, nu zij de rekening van de IND bij de Sociale Dienst heeft ingediend en zij ervan uit ging dat de Sociale Dienst het bedrag voor haar zou betalen. Ten slotte stelt eiseres in dit verband dat verweerder door het niet in behandeling nemen van de aanvraag een onredelijk zware beslissing heeft genomen, gezien de zeer vergaande gevolgen voor eiseres.

Ten derde stelt eiseres, onder verwijzing naar de uitspraak van deze rechtbank van 18 september 2008 (Awb 07/45973), waarin een verwijzing is opgenomen naar de uitspraak van deze rechtbank van 23 januari 2006 (Awb 05/26907), dat het door verweerder gehanteerde legesbedrag een (nieuwe) beperking is in de zin van artikel 13 van het Besluit 1/80. Een dergelijke beperking is ongeoorloofd, zodat verweerder in strijd met genoemd artikel heeft gehandeld.

III. OVERWEGINGEN

3.1 In artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 is, voor zover hier van belang, bepaald dat de vreemdeling, in door de minister van Justitie te bepalen gevallen en volgens door hem te geven regels, leges verschuldigd is ter zake van de afdoening van een aanvraag. Voort is in dit artikel bepaald dat, als betaling achterwege blijft, de aanvraag niet in behandeling wordt genomen.

3.3 De minister heeft van deze bevoegdheid gebruik gemaakt bij artikel 3.34d van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (VV 2000) met betrekking tot de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een vergunning.

3.4 Volgens het in paragraaf B1/4.1.2.1 (thans: B1/9.6.1) van de Vreemdelingenreguleerendaire 2000 (Ve 2000) geformuleerde beleid van verweerder krijgt de aanvrager de gelegenheid om binnen vier weken het verschuldigde legesbedrag te voldoen. Indien hij na ommekomst van deze periode de leges niet heeft betaald, dan wordt een aanmaning toegezonden om binnen twee weken alsnog te betalen. Deze aanmaning (door KPMG) geldt als het bieden van gelegenheid tot herstel van verzuim.

4. Allereerst heeft eiseres aangevoerd dat het bedrag aan leges, reeds voordat het primaire besluit werd genomen, is betaald. Nu eiseres deze, eerst ter zitting aangevoerde en door verweerder betwiste, stelling niet nader heeft onderbouwd, zal de rechtbank hieraan voorbij gaan.

5.1 Voorts heeft eiseres aangevoerd dat verweerder haar gelegenheid had moeten bieden tot herstel

AWB 07/31200 en AWB 07/31202 inzake

3

van het verzuim. Verweerder heeft hieromtrent aangevoerd dat zowel op 12 januari 2006 als op 9 februari 2006 een acceptgiro aan eiseres is verzonden. Ten bewijze van het voorgaande heeft verweerder als productie bij het verweerschrift overgelegd een computeruitdraai uit de administratie van KPMG, welke organisatie ten behoeve van verweerder administratieve ondersteuning verleent bij de inning van de leges.

5.2 Voor zover eiseres met deze beroepsgrond heeft willen betogen, dat het verzenden van een aanmaning niet beschouwd kan worden als het bieden van gelegenheid tot het herstel van het verzuim, strandt deze stelling reeds op hetgeen hieromtrent in rechtsoverweging 3.4 uit het beleid van verweerder is opgenomen.

5.3 Voor zover eiseres met deze beroepsgrond betwist dat de aanmaning van 9 februari 2006 door haar is ontvangen, overweegt de rechtbank als volgt. Volgens vaste jurisprudentie (bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 17 januari 2007, LJN: AZ6429) dient verweerder in geval van een niet aangetekende verzending van besluiten en andere relevante stukken aannemelijk te maken dat het desbetreffende stuk is verzonden. Indien verweerder dit aannemelijk heeft gemaakt, dient eiseres de ontvangst ervan op geloofwaardige wijze te ontkennen. In het onderhavige geval is een computeruitdraai uit de administratie van KPMG in het geding gebracht, waarin de naam en het adres van eiseres correct zijn vermeld en voorts de datum van de aanmaning, 9 februari 2006, is aangegeven. De verzending heeft plaatsgevonden volgens de vaste werkwijze van verweerder zoals opgenomen in het hiervoor weergegeven beleid. Niet gebleken is van problemen bij de verwerking en verzending in de desbetreffende periode. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder hiermee voldoende aannemelijk gemaakt dat de aanmaning inzake de legesbetaling is verzonden. De niet nader onderbouwde stelling van eiseres dat zij de tweede acceptgiro niet heeft ontvangen kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden aangemerkt als een niet ongeloofwaardige ontkenning van de ontvangst. Hierbij is tevens in aanmerking genomen dat eiseres in haar bezwaarschrift van 2 april 2006 zelf melding maakt van de ontvangst van acceptgiro's, in meervoud.

6. Ten aanzien van de beroepsgrond van eiseres, inhoudende dat de leges buiten haar schuld niet betaald, overweegt de rechtbank als volgt. Op eiseres rust de plicht, als voorwaarde voor het in behandeling nemen van haar aanvraag, een bedrag aan leges te betalen. De door eiseres aangevoerde reden voor het niet (tijdig) betalen van de leges, de veronderstelling dat de Sociale Dienst voor haar zou betalen, is een omstandigheid waarvan verweerder terecht heeft overwogen dat deze onder de verantwoordelijkheid van eiseres valt. De omstandigheid dat eiseres voor haar betaling een derde in heeft willen schakelen, ontslaat haar immers niet van haar eigen verantwoordelijkheid in deze. Voorgaande klemt naar het oordeel van de rechtbank te meer, nu aangenomen wordt dat eiseres een aanmaning van verweerder heeft ontvangen. Deze aanmaning had eiseres tot grotere waakzaamheid aan dienen te zetten.

7. Ten aanzien van de beroepsgrond van eiseres, dat verweerder door de aanvraag buiten behandeling te stellen gezien de gevolgen voor eiseres een onredelijk zware beslissing heeft genomen, overweegt de rechtbank als volgt. Gezien hetgeen is overwogen in de voorgaande rechtsoverwegingen en gelet op het dwingende karakter van artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000, was verweerder gehouden de aanvraag buiten behandeling te stellen. De ruimte voor een afweging van wederzijdse belangen ontbreekt. De door eiseres in dit kader aangevoerde omstandigheden kunnen in het onderhavige geding dan ook geen rol spelen.

8.1 Tot slot heeft eiseres, onder verwijzing naar twee hiervoor vermelde uitspraken, aangevoerd dat verweerder in strijd heeft gehandeld met artikel 13 van het Besluit 1/80. Primair heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat deze beroepsgrond buiten beschouwing gelaten dient te worden, nu deze te laat is ingediend. De rechtbank volgt dit primaire standpunt van verweerder niet. Behoudens de grenzen van de wet en de goede procesorde verzet immers geen rechtsregel zich ertegen dat nieuwe gronden in beroep worden aangedragen. De rechtbank heeft de zitting voor enkele

AWB 07/31200 en AWB 07/31202 inzake

4

ogenblikken geschorst teneinde een standpunt te formuleren en heeft daarenboven verweerder de mogelijkheid geboden om schriftelijk op de beroepsgrond van eiseres te reageren. Nu verweerder na de schorsing een inhoudelijk standpunt heeft ingenomen en van de mogelijkheid een schriftelijke reactie in te dienen geen gebruik heeft willen maken, is de rechtbank van oordeel dat de goede procesorde zich niet tegen een inhoudelijke beoordeling van de beroepsgrond van eiseres verzet.

Dubbeld
+
Sabin
↑
206807 b5yl
BOSMA

8.2 Subsidiair heeft verweerder aangevoerd dat van strijd met artikel 13 van het Besluit 1/80 geen sprake is. Verweerder heeft ter zitting opgemerkt dat de uitspraak van deze rechtbank van 23 januari 2006 (Awb 05/26907) inmiddels in hoger beroep door de AbRS is vernietigd (uitspraaknummer: 20061475/1). Ten aanzien van de uitspraak van 18 september 2008 (Awb 07/45973) heeft verweerder aangevoerd dat hiertegen inmiddels een hoger beroep bij de AbRS aanhangig is.

8.3 De rechtbank overweegt ten aanzien van dit subsidiaire standpunt als volgt. De uitspraak van 23 januari 2006 is inmiddels, zoals verweerder terecht heeft opgemerkt, door de AbRS (uitspraaknummer: 20061475/1) vernietigd. De reden voor deze vernietiging is echter dat het Besluit 1/80 in het geheel niet op de betreffende vreemdeling van toepassing was, nu de echtgenoot bij wie verblijf beoogd werd de Nederlandse nationaliteit had en voorts gesteld noch gebleken was dat de vreemdeling zelf als werknemer aangemerkt zou dienen te worden. Deze vernietiging van de AbRS sluit dan ook geenszins uit dat de door verweerder gehanteerde legesbedragen, in het geval het Besluit 1/80 wel op de (persoonlijke) situatie van de vreemdeling toepassing zou zijn, in strijd zijn met artikel 13 van het Besluit 1/80. De rechtbank ziet geen aanleiding op dit punt niet aan te sluiten bij het oordeel hieromtrent in de twee genoemde uitspraken van 18 september 2008 en 23 januari 2006, in welke laatstgenoemde uitspraak weer is verwezen naar het uitgebreid gemotiveerde vonnis van deze rechtbank van 16 februari 2005 (LJN: AS7584). Hierbij merkt de rechtbank op dat dit laatstgenoemde vonnis in hoger beroep bij uitspraak van 22 mei 2008 op het thans van belang zijnde aspect is bevestigd (LJN: BE8885).

8.4 Nu verweerder de onderhavige situatie niet heeft getoetst aan het Besluit 1/80, is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering ontbeert. Het bestreden besluit zal worden vernietigd. De zaak zal worden teruggewezen teneinde te onderzoeken of eventueel andere redenen bestaan om het Besluit 1/80 al dan niet van toepassing te achten op (de persoonlijke situatie van) eiseres.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

9.1 Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

9.2 De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

10.1 Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 966,00 als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,00, wegingsfactor 1).

10.2 Op grond van het bepaalde in artikel 8:74 en artikel 8:82, vierde lid van de Awb wijst de rechtbank, respectievelijk de voorzieningenrechter, de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter ver-

AWB 07/31200 en AWB 07/31202 inzake

5

goeding van het door eiser betaalde griffierecht. Dit griffierecht betreft een bedrag van twee maal
€ 143,00, in totaal derhalve € 286,00.

AWB 07/31200 en AWB 07/31202 inzake

6

IV. BESLISSING

De rechtbank

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/31200

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;

De voorzieningenrechter

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/31202

- wijst het verzoek af;

In alle zaken:

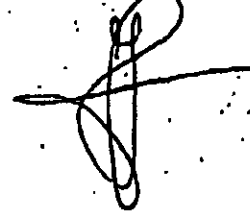
- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 966,00 (zegge: negenhonderd zesenzestig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier.
- wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiseres betaalde griffierecht ad € 286,00 (zegge: tweehonderd zesentachtig euro).

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J.H. Kerstens-Fockens, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. A.L. Braam, griffier, en uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2008.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: 16 OKT. 2008

Conc: I.F.
Coll: AB
D: C.

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Voor kopië conform,
de griffier van de Afdeling
mobil

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 NOV 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
GEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage,
 appellant,
 gemachtigde: mr L.J.J. Stams
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zittinghoudende te Amsterdam
 van 16 oktober 2008
 met kenmerk Awb 07/31200

Inzake:
 met kenmerk 9506.21.6007
 aan te duiden als verweerder,
 gemachtigde: mr. F. Arslan

Proces
 Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
 2591 XR Den Haag

Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

mr. Ch.R. Vink
 070 779 4584

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam, van 16 oktober 2008, verzonden op 16 oktober 2008, met kenmerk AWB 08/31200 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 11 juli 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 9 januari 2006 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 Vw, met als doel "verblijf bij echtgenoot
- 2.2 Bij besluit van 21 maart 2006 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Op 2 april 2007 heeft verweerder tegen deze afwijzing bezwaar gemaakt.
- 2.4 Bij besluit van 11 juli 2007 heeft de Staatssecretaris het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.5 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1 De Minister heeft drie grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 8.1 van de bestreden uitspraak:

"[...]Primair heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat deze beroepsgrond buiten beschouwing gelaten dient te worden, nu deze te laat is ingediend. De rechtbank volgt dit primaire standpunt van verweerder niet. Behoudens de grenzen van de wet en de procesorde verzet immers geen rechtsregel zich ertegen dat nieuwe gronden in beroep worden aangedragen. De rechtbank heeft de zitting voor enkele ogenblikken geschorst teneinde een standpunt te formuleren en heeft daarenboven verweerder de mogelijkheid geboden om schriftelijk op de beroepsgrond van eiseres te reageren. Nu verweerder na de schorsing een inhoudelijk standpunt heeft ingenomen en van de mogelijkheid een schriftelijke reactie in te dienen geen gebruik heeft willen maken, is de rechtbank van oordeel dat de goede procesorde zich niet tegen een inhoudelijke beoordeling van de beroepsgrond van eiseres verzet."

Grief 2

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 8.4 van de bestreden uitspraak:

"Nu verweerder de onderhavige situatie niet heeft getoetst aan het Besluit 1/80, is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering ontbeert. Het bestreden besluit zal worden vernietigd. De zaak zal worden teruggewezen ten einde te onderzoeken of eventueel andere redenen bestaan om het Besluit 1/80 al dan niet van toepassing te achten op (de persoonlijke situatie van) eiseres."

Grief 3

- 3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 8.3 van de bestreden uitspraak:

"[...]De reden voor deze vernietiging is echter dat het Besluit 1/80 in het geheel niet op de betreffende vreemdeling van toepassing was, nu de echtgenoot bij wie verblijf beoogd werd de Nederlandse nationaliteit had en voorts gesteld noch gebleken was dat de vreemdeling zelf als werknemer aangemerkt zou dienen te worden. Deze vernietiging van de AbRS sluit dan ook geenszins uit dat de door verweerder gehanteerde legesbedragen, in het geval het Besluit 1/80 wel op de (persoonlijke) situatie van de vreemdeling van toepassing zou zijn, in strijd zijn met artikel 13 van het Besluit 1/80. De rechtbank ziet geen aanleiding op dit punt niet aan te sluiten bij het oordeel hieromtrent in de twee genoemde uitspraken van 18 september 2008 en 23 januari 2006, in welke laatstgenoemde uitspraak weer is verwezen naar het uitgebreid gemotiveerde vonnis van deze rechtbank van 16 februari 2005 (LJN: AS7564). Hierbij merkt de rechtbank op dat dit laatstgenoemde vonnis in hoger beroep bij uitspraak van 22 mei 2008 op het thans van belang zijnde aspect is bevestigd (LJN: BE8885)."

- 3.5 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 10.1 en 10.2. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

Toelichting op grief 1

- 3.6 Zoals uw Afdeling eerder heeft overwogen verbiedt geen rechtsregel dat, binnen de door de wet en de goede procesorde begrensde mogelijkheden, na afloop van het indienen van de voor het indienen van beroepsgronden gestelde termijn alsnog aanvullende gronden worden ingediend.

Zie:

-AbRS 14 maart 2005, nr. 200409003/1, JV 2005/247;

- 3.7 Hoewel de rechtbank blijkens de aangevallen overweging voormelde jurisprudentie terecht als uitgangspunt heeft genomen, heeft zij ten onrechte de door verweerder daags voor de zitting aangevoerde beroepsgrond dat de Staatssecretaris in strijd heeft gehandeld met artikel 13 van het Besluit 1/80, in haar beoordeling betrokken. Door eerst één dag voor de zitting om 22:01 uur een geheel nieuwe beroepsgrond aan te voeren, waardoor bovendien de omvang van het geschil ingrijpend wordt gewijzigd, zonder daarbij aan te geven dat en waarom hij deze beroepsgrond niet eerder heeft kunnen aanvoeren, heeft verweerder in

strijd met de goede procesorde gehandeld. Door het besluit op deze grond te vernietigen is de rechtbank buiten de grenzen van het geschil getreden.

Vgl:

-AbRS 29 oktober 2004, nr. 200406586/1, www.raadvanstate.nl

Toelichting op grief 2

- 3.8 Voor zover de rechtbank de hiervoor genoemde beroepsgrond wel terecht bij haar beoordeling heeft betrokken dient het volgende.
- 3.9 In de aangevallen overweging komt de rechtbank tot het oordeel dat de door de verweerder aangehaalde uitspraken van de rechtbank, hoewel daarvan één door uw Afdeling is vernietigd, geenszins uitsluiten dat de door de Staatssecretaris gehanteerde legesbedragen in strijd zijn met artikel 13 van het Besluit 1/80.
- 3.10 Uit het vorenstaande lijkt de rechtbank er vanuit te gaan dat de Staatssecretaris gehouden is ambtshalve te onderzoeken of er redenen bestaan om het Besluit 1/80 al dan niet van toepassing te achten op de (persoonlijke) situatie van verweerder. Zulks ten onrechte. Immers binnen de bestuurlijke besluitvorming is door verweerder nimmer een beroep gedaan op de rechten en plichten die voortvloeien uit Besluit 1/80. Nu verweerder daarop geen uitdrukkelijk beroep heeft gedaan en de procedure zelf daarvoor geen enkele aanknopingspunt biedt om dit te onderzoeken heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de Staatssecretaris daartoe ambtshalve was gehouden.

Toelichting op grief 3

- 3.11 Tot slot betoogt de Staatssecretaris dat al zou hij gehouden zijn ambtshalve te onderzoeken of er redenen bestaan om het Besluit 1/80 al dan niet van toepassing te achten op de (persoonlijke) situatie van verweerder dan zou dat hem evenwel voor wat betreft de legesverplichting niet in een gunstiger positie hebben gebracht. De opgelegde legesverplichting van €188,00 is immers niet in strijd met artikel 13 van Besluit 1/80.
- 3.12 Namens de Staatssecretaris is al in diverse procedures het standpunt ingenomen dat de heffing van de leges en de verhoging daarvan in het kader van de afgifte (of verlenging) van een verblijfsvergunning niet door artikel 13 van het Besluit 1/80 wordt geraakt. Dat standpunt handhaaft de Staatssecretaris ook in deze procedure. Daarbij wordt erop gewezen dat de Staatssecretaris tegen de uitspraak van het gerechtshof van 22 mei 2008, door de rechtbank aangehaald in rechtsoverweging 8.3, cassatieberoep heeft ingesteld.
- 3.13 Uw Afdeling heeft in de zaak met nummer 200505721/1 over deze kwestie prejudiciële vragen gesteld. Voor zover uw Afdeling in de onderhavige zaak aan deze kwestie toekomt, zal de beantwoording van deze vragen door het Hof van Justitie mogelijk beslissend zijn voor de uitkomst van onderhavige procedure. Mede in verband hiermee volstaat de Staatssecretaris voor dit moment met de volgende opmerkingen.

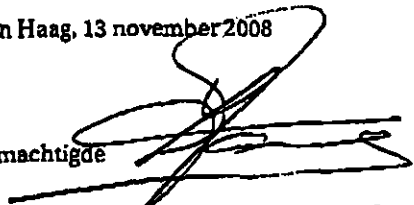
- 3.14 De legesregelingen zijn niet meer dan regelingen over de verdeling van kosten die voortvloeien uit behandeling van een door een vreemdeling ingediende aanvraag. De leges vormen daarom geen nieuwe procedurele of materiële voorwaarde voor het verrichten van arbeid, voor vestiging als zelfstandige of voor dienstverrichting dan wel voor het daaraan verbonden verblijfsrecht, maar zijn onderdeel van de inrichting van administratieve en het (financiële) beheer daarvan. De standstill-bepaling van artikel 13 van het Besluit 1/80 bestrijkt dat administratieve en financiële gebied niet. De legesverhogingen gelden voor alle vreemdelingen en passen binnen de algemene tendens van overheden kosten in rekening te brengen voor door een individuele burger verlangde handelingen en beoordelingen. De legesregelingen zijn daarbij geen regelingen die een aan het gemeenschapsrecht ontleend voordeel ontoelaatbaar beperken of teniet doen.
- 3.15 Gelet op het al het voorgaande heeft de rechtbank het beroep ten onrechte gegrond verklaard.

4. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verweerder tegen het besluit van 11 juli 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 13 november 2008

Gemachtigde

L.J.J. Stams, senior-procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 779 5411
telefax 070 - 779 5315